

**ТОЙ, ХТО НАПИНАЄ ВІТРИЛА КОРАБЛЮ
ЕКОНОМІЧНОГО ПРОГНОЗУВАННЯ
(до 70-річчя В.М.Гейця)**

Не віриться, що натхненнику й ініціатору журналу "Економіка і прогнозування", його ідейному керівникові, головному редакторові та найактивнішому членові редакційної колегії, академіку НАН України, директорові ДУ "Інститут економіки та прогнозування НАН України" Валерію Михайловичу Гейцю виповнюється 70 років. Хоча за плечима ювіляра вже 50 років наукової діяльності, він по-молодечому сповнений творчих планів, продукує нові ідеї й постійно шукає цікаві теми для свого наукового дітища. Спустивши на воду корабель під назвою "Економіка і прогнозування", капітан В.М.Гейць особисто вивів його у великі світові води й продовжує тримати обраний курс.

Для В.М.Гейця – вченого, який пройшов шлях від аспіранта Інституту економіки АН УРСР до академіка НАН України, від інженера до директора Інституту економіки та прогнозування, – видання наукового журналу було справою принциповою, адже це популяризація наукових здобутків вчених його інституту, свідчення відкритості їхніх досліджень світові. Тому одразу ж після створення у 1997 р. Інституту економічного прогнозування НАН України (такою була перша назва очоленої В.М.Гейцем дослідницької установи, сьогодні це – ДУ "Інститут економіки та прогнозування НАН України") почалася підготовча робота і щодо створення його наукового видання. Перший номер "Економіки і прогнозування" побачив світ у 2000 р. Назва видання відбиває проблеми, над якими працює Інститут й окреслює коло його основних тем.

І цьогоріч журнал вже відзначає своє 15-річчя. А те, що святкові дати видання та очільника наукової установи, який його видає, наразі збіглися, – глибоко символічно. Адже вони одночасно проходили свої етапи становлення й зростання, розвитку й накопичення досвіду. Спочатку "Економіка і прогнозування" позиціонувався як журнал для публікацій видань власне співробітників Інституту, а з плином часу став дзеркалом усього передового, що відбувається в українській економічній науці загалом – не тільки у сфері моделювання та прогнозування. Журнал зайняв свою нішу серед наукової періодики України і став майданчиком, де обмінюються думками

дослідники з інших інститутів – наукових та освітніх. Разом із тим розширювалися й горизонти діяльності самого Інституту, поступово включаючи у свою орбіту дедалі нові пласти досліджень. Уже в першому номері "Економіки і прогнозування" з'явилися рубрики "Творчі дискусії з системних проблем суспільного розвитку", "Нова система господарювання", "Ринок: прогноз і кон'юнктура". До них на злобу дня додалися "Економіка в умовах сучасних трансформацій", "Інноваційно-інвестиційна політика", "Економіка сільського господарства" тощо. Повсякчас новий фарватер прокладав головний редактор – запрошував до редколегії спеціалістів з різних сфер економіки, знаходив нових авторів (і не тільки з України), ставив завдання, пропонував нові теми. Сьогодні, коли взято курс на інтеграцію української науки у світовий простір, весь архів журналу доступний в Інтернет-просторі, робляться кроки для популяризації результатів досліджень англійською.

Публікації у журналі безкоштовні – це принципова позиція її головного редактора В.М.Гейця. Тому статті для кожного номера добираються ретельно, навіть жорстко. Перше "сито" – це рецензенти, далі ж "просіювання" відбувається на засіданні редколегії, членів якої (особливо її міжнародний склад) головний редактор добирав особисто й прискіпливо. Але до друку приймаються статті не тільки знаних і відомих: головним критерієм виступає наукова новизна. а не ранг. Єдине, до чого головний редактор нещадний, – це плагіат.

Валерій Михайлович – дуже зайнята людина (крім "Економіки та прогнозування", є ще головним редактором найстарішого економічного журналу України "Економіка України", членом редколегії значної кількості вітчизняних і зарубіжних журналів економічного профілю), проте засідання редколегії щодо обговорення чергового номера завжди для нього пріоритет. Його радує, коли серед членів редколегії виникає наукова дискусія, його цікавить кожна стаття – про що вона, кого обрали рецензентами, чи є вони спеціалістами саме з тієї теми, якій присвячена стаття, які зауваження чи поради було висловлено. Статті, щодо яких думки членів редколегії розділилися, прочитає і дасть шанс доопрацювати молодим дослідникам, яким і є що сказати в науковому контексті, але не вистачає досвіду у викладенні думок. І слід сказати, що наукове чуття В.М.Гейця ніколи не підводить – свідчення цьому зростання індексу цитування (п'ятирічний індекс цитування статей журналу за Google Scholar сьогодні становить 17, а за всі роки – 25).

"Щиро дякую за ґрунтовне рецензування моєї статті. Заради такої фахової оцінки вона й подавалася у Ваш журнал" – ось один із типових відгуків після рецензії.

Можна сказати, що наукова школа ювіляра не вичерпується 22 кандидатами та 21 доктором наук. У В.М. Гейця їх набагато більше – тих, хто з його легкої руки отримав своє перше наукове хрещення в "Економіці та прогнозуванні".

Варто відзначити, що при всій своїй завантаженості директор Інституту економіки та прогнозування В.М.Гейць не тільки активний редактор, а й автор, у творчому доробку якого понад 500 праць, серед яких 40 монографій (7 індивідуальних), і найактивніший читач наукової бібліотеки Інституту. Він повсякчас у курсі всіх новинок у галузі соціогуманітарних знань і тому задає тон у дослідженнях, результати яких відповідно відображаються на сторінках очолюваного ним часопису.

Щиро вітаючи Валерія Михайловича Гейця з ювілеєм, редколегія та автори журналу "Економіка і прогнозування" готові плівти з ним у бурхливому океані сучасної науки, хочуть бачити його на капітанському містку із кермом, яке він міцно тримає у руках, зичать йому насамперед подальшого творчого натхнення при доброму здоров'ї, відкриття нових наукових фарватерів, фонтану нових ідей і наукових статей, молодечої наснаги взяти нові наукові вершини!

Редколегія журналу "Економіка і прогнозування"